

meldt Pas, det maa man ikke glemme. Jeg skal ikke gaa langt ind paa det, men maa dog maaske have Lov til at sige følgende: Situationen var denne, at faa Maaneder i Forvejen havde der været en Pengekrise ovre i Nordamerika, hvor det netop gik ud over banklignende Selskaber af noget tilsvarende Karakter som vore store Sparekasser, altsaa Pengeinstitutter, der ikke i særlig Grad skulde siges at have nogen speciel bankagtig Karakter, men netop blev ledet i første Række med Soliditet for Øje. Det viste sig altsaa derovre, at Tilliden kunde bryde paa fuldstændig irrational Vis, og at der derigen- nem kunde skabes meget vanskelige Til- stande. Saaledes kunde ogsaa herhjemme hele Befolkningen blive grebet af Panik og hele vort Pengevæsen komme i Fare. Thi naar der virkelig udbryder saa store Pengekriser, viser det sig, at Virkningerne kan naa helt højt op til selve den seddel- udstedende Bank, i hvert Fald saaledes, at dens Seddeludstedelsesret udnyttes til sidste Draabe, hvad der aldrig er heldigt, og hvad der yderligere kan give den pani- ske Skræk Vind i Sejlene. Det var med saadanne Forhold for Øje, at den vedkom- mende Lovgivning blev skabt. Om de Former og Midler, man anvendte, var rig- tige, derom skal jeg ikke udtale mig. Jeg tror, man kunde være sluppet betydeligt billigere til det, men det er noget helt an- det. Men man stod ikke med den Følelse, at det gjaldt om at redde en enkelt Bank, man havde virkelig den Følelse, at der kunde blive skabt en panisk Rædsel i Be- folkningen, som kunde komme til at skade hele det danske Næringsliv, hvis enkelte Grene hænger saa nøje sammen, paa det allerføleligste.

Med Hensyn til det foreliggende Lov- forslag skal jeg først og fremmest henvise til de udførlige Udtalelser om Forholdet mellem Banker og Sparekasser, som jeg fremsatte ved Banklovsforslagets første Be- handling i forrige Samling. Jeg har ikke noget væsentligt at tilføje, og den Debat, her er ført i Dag, giver mig ikke Anled- ning til videre Udtalelser. I det hele og store synes jeg, det er et særdeles godt Lovarbejde, her foreligger, og det glæder mig ligeledes at kunne give de almindelige Udtalelser, som er fremkommet fra den højtærede Handelsminister, min Tilslutning. Navnlig om hele sit Syn paa Forholdet mellem det økonomiske Liv og Rentefoden sagde han adskillige vægtige Ord, som det vilde være godt, om den offentlige Mening her i Landet i det hele lagde sig paa Sinde.

Det er jo muligt, at der er et eller andet, man ved en Drøftelse i et Udvalg kunde ønske anderledes, men i det store og hele tror jeg, man er inde paa den rette Vej. Den højtærede Minister hævdede ved Bank- lovsforslagets Behandling overfor mig, at han overhovedet ikke ønskede, at man i den Lov skulde komme ind paa at følge, hvad man med et kort Udtryk kunde kalde den europæiske Bankudvikling. Her er jeg ikke enig med ham, men det ligger dels ikke for, dels er der jo ingen videre An- ledning til at uddybe denne Meningsfor- skel. Men naar han altsaa, saa vidt jeg forstod ham, med Hensyn til vort Bank- væsen stillede sig paa det Standpunkt, som man maaske kunde betegne med Digterens Ord: „Paa det jævne, paa det jævne“ — saa er dette jo et i allerhøjeste Grad passende Motto — det kan vi vistnok fra alle Sider være enige om — paa det foreliggende specielle Omraade, paa Sparekassevæsenets Omraade. Og den Ho- vedbestræbelse, som gaar igennem Lovfor- slaget, saaledes som det er forelagt af den højtærede Minister, nemlig at søge at faa lempet Sparekasserne paa en fornuftig Måde ind paa den Virksomhed, som er naturlig for dem, saaledes at deres Penge- dispositioner foretages med Soliditeten for Øje og ikke for at søge at drive Konkur- rence med Bankerne, den kan jeg i det hele og store give min fulde Billigelse.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Det er rigtigt, at man ikke kan udskille Bankerne fra det al- mindelige Næringsliv, men saa var jo vort Standpunkt med Hensyn til Bankgarantien fuldstændig rigtigt. Det er netop det, jeg har gjort gældende, og det var netop ud fra det Synspunkt, vi stemte for denne Garanti. Saa bliver der jo heller ikke noget Gerningssted, som Forbryderne kred- ser omkring, som det ærede Medlem saa smagfuldt udtrykte sig. Men siden denne Garanti blev ydet, har vi faaet Oplysnin- ger, som vi skulde have haft den Gang, men desværre ikke fik, og som netop pe- ger i den Retning, jeg har tilladt mig at antyde her i Dag, nemlig at de 5 store Hovedbanker var meget stærkt interes- serede i den Ordning, som Rigsdagen da gik med til at tilvejebringe. Derfor var det altsaa, de erklærede sig rede til selv — tilsyneladende — at bringe meget store Ofre. Men der er ogsaa et og andet, der